

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: **P. L.**
bytem X
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 5 2021, č. j. JMK 78832/2021, sp. zn. S-JMK 107322/2020/OD/Kš,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 28. 5 2021, č. j. JMK 78832/2021, sp. zn. S-JMK 107322/2020/OD/Kš, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci na náhradě nákladů řízení 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce, advokáta Mgr. Václava Voříška.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Mikulov rozhodnutím ze dne 17. 3. 2020, č. j. MUMI 20011023, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Přestupku se žalobce dopustil tím, že jako provozovatel vozidla Škoda Octavia, r. z. X, v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť řidič vozidla dne 22. 6. 2019 v Mikulově na ul. Valtická 3 překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h. Za uvedený přestupek uložil správní orgán žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. Namítá, že napadené rozhodnutí je nezákonné z důvodu zániku odpovědnosti za přestupek. Promlčecí doba byla dvakrát přerušena. Poprvé zahájením přestupkového řízení, tj. doručením příkazu, podruhé vydáním rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinným. Toto rozhodnutí bylo vydáno dne 17. 3. 2020. Dne 18. 3. 2021 proto zanikla odpovědnost za přestupek. Napadené rozhodnutí vydané dne 28. 5. 2021, bylo vydáno poté, kdy odpovědnosti žalobce za přestupek zanikla. Poté se žalobce vyjadřuje ke způsobu zveřejňování soudních rozhodnutí na webu Nejvyššího správního soudu a navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou, neboť napadené rozhodnutí je v pořadí druhým rozhodnutím žalovaného. První rozhodnutí bylo zrušeno Ministerstvem dopravy, poté začala běžet nová roční prekluzivní lhůta. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
5. Žaloba je důvodná.
6. Podle § 30 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), *promlčecí doba činí 1 rok. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku. Podle § 32 odst. 2 téhož zákona se promlčecí doba přerušuje a) oznámením o zahájení řízení o přestupku, b) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, c) vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání; přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.*
7. Promlčecí doba se tedy přerušuje mimo jiné vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným. Důvodová zpráva k citovanému ustanovení uvádí, že přerušením promlčecí doby vydáním rozhodnutí o přestupku se zamezí tomu, aby promlčecí doba uplynula v rámci

odvolacího řízení. S ohledem na smysl a účel citovaného ustanovení proto rozhodnutí o odvolání zásadně není rozhodnutím, jímž je obviněný uznán vinným ve smyslu § 32 odst. 2 písm. b) zákona o přestupcích – tímto rozhodnutím zpravidla řízení končí a není třeba zachovávat další prostor pro vedení řízení.

8. Také odborná literatura uvádí, že *„rozhodnutím, jímž je obviněný uznán vinným, je přitom třeba rozumět meritorní rozhodnutí, jehož výroková část musí obsahovat náležitosti uvedené v § 93 odst. 1, případně (též) odst. 2 přestupkového zákona. Obdobně bude meritorním rozhodnutím též rozhodnutí o schválení dohody o narovnání; jeho výroková část musí přitom obsahovat náležitosti uvedené v § 93 odst. 3. Obvykle tu půjde o prvoinstanční rozhodnutí (jímž je obviněný uznán vinným nebo jímž se schvaluje dohoda o narovnání), nelze však dle našeho názoru vyloučit, že jím výjimečně bude i rozhodnutí druhoinstanční“* (srov. Bohadlo, D., Brož, J., Kadečka, S., Průcha, P., Rigel, F., Šťastný, V. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2018).
9. Rovněž z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pro zachování subjektivní jednorocní promlčecí doby je nezbytné, *„aby rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kterým je osoba uznána vinnou ze spáchání přestupku, nabylo právní moci nejdéle do posledního dne promlčecí doby, jinak odpovědnost za přestupek zaniká“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2021, č. j. 9 As 255/2020 – 23, bod 28.).
10. Žalobce nynější přestupek spáchal dne 22. 6. 2019. Řízení o přestupku bylo zahájeno doručením příkazu dne 4. 9. 2019. Rozhodnutí městského úřadu, kterým byl žalobce uznán vinným, bylo vydáno dne 17. 3. 2020. Vydáním tohoto rozhodnutí byla subjektivní promlčecí doba naposledy přerušena.
11. V odvolacím řízení bylo odvolání žalobce nejprve zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 9. 2020, č. j. JMK 125074/2020. Ze správního spisu dále plyne, že žalovaný dne 15. 10. 2020 zjistil, že před vydáním tohoto rozhodnutí mu nebylo postoupeno doplnění odvolání žalobce ze dne 11. 8. 2020. Žalovaný se tudíž v rozhodnutí ze dne 8. 9. 2020 nevypořádal s odvolacími námitkami. Z tohoto důvodu podal dne 30. 10. 2020 podnět Ministerstvu dopravy k zahájení přezkumného řízení. Ministerstvo dopravy rozhodnutím ze dne 9. 11. 2020 rozhodnutí žalovaného v přezkumném řízení zrušilo a věc mu vrátilo k novému projednání. Nyní napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 31. 5. 2021 a nabylo právní moci dne 7. 6. 2021.
12. Podstatné je, že ani rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 9. 2020, ani rozhodnutím Ministerstva dopravy v přezkumném řízení, kterým bylo toto rozhodnutí žalovaného zrušeno, nedošlo k přerušení promlčecí doby, neboť se ani v jednom případě nejedná o vydání rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinným ve smyslu § 32 odst. 2 písm. b) zákona o přestupcích, ani o jiný úkon, se kterým by bylo spojeno přerušení či stavení promlčecí doby.
13. Odpovědnost žalobce za přestupek proto zanikla dne 18. 3. 2021 marným uplynutím promlčecí doby 1 roku předtím, než bylo dne 31. 5. 2021 vydáno napadené rozhodnutí. V projednávané věci proto došlo k vydání rozhodnutí po uplynutí promlčecí doby dle § 30 písm. a) zákona o přestupcích.
14. Otázka zveřejňování soudních rozhodnutí na internetu nemá žádnou souvislost s předmětem tohoto řízení.

IV. Závěr a náklady řízení

15. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2005, č. j. 3 As 57/2004 – 39), a věc dle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
16. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měl plný úspěch ve věci žalobce, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Ze soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady řízení za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a na právní zastoupení. Zástupce žalobce učinil 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby) po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a dále má nárok na 2 režijní paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož zástupce žalobce je registrovaným plátcem DPH, je třeba k nákladům zastoupení přičíst částku 1 428 Kč, která odpovídá 21% sazbě daně. Celkem je tedy žalovaný povinen žalobci na nákladech řízení nahradit částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce, advokáta Mgr. Václava Voříška.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 22. června 2022

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce